

Travavl.no

02 Styret informerer

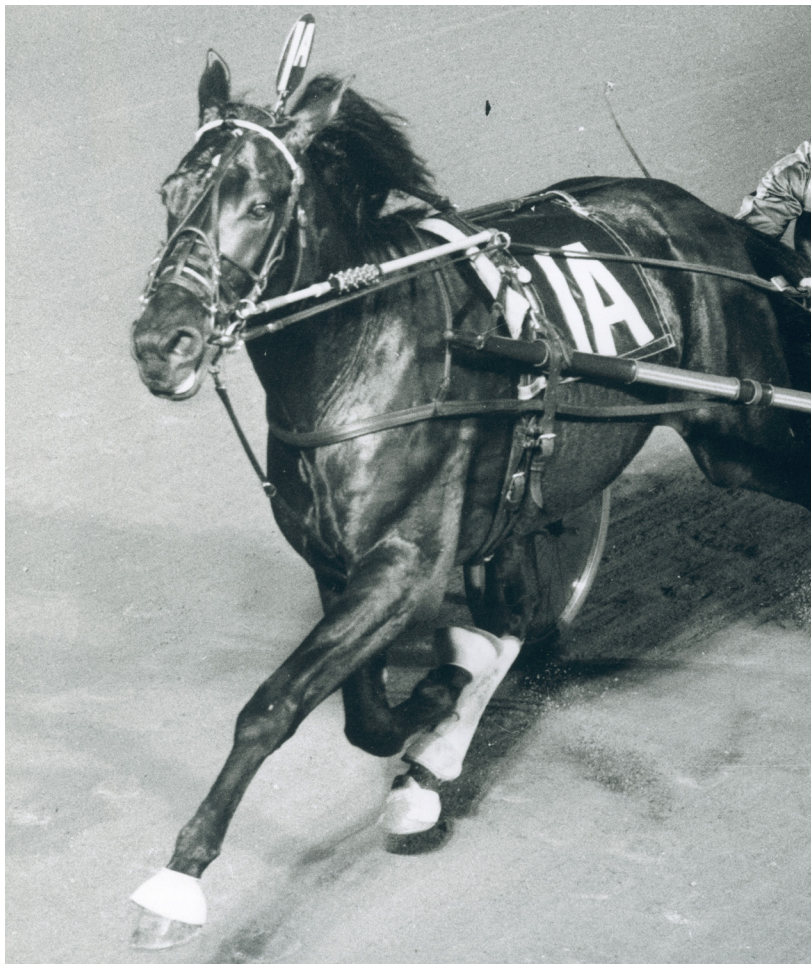
Noen ord fra styret siden sist.

09 Hoppedivisjonen V75

V75 Hoppedivisjonen - Travavl.no går i tre serier også i 2019.

06 Nevele Pride

Fenomenet Nevele Pride med den tøffe psyken.

06 SINNATAGGEN NEVELE PRIDE

05 RABATTHINGSTER 2019

10 SUKSESSEN "MADE IN NORWAY" ER I FARE

04 AVLSFOREDRAG OGP-HELGEN

STYRET INFORMERER

Dramatiske tider

Norskfødte «Made in Norway»-hester vinner internasjonale storløp på flere fronter, de siste vinnerne er Gigant Invalley, Looking Superb og Cokstile. Travets topper soler seg i glansen, samtidig vil dessverre flere av dem svekke satsingen på noe av det mest vellykkede i norsk travsports historie, norsk varmblodsavl. Det er for oss komplett uforståelig at kaldblodseksremister vil avslutte satsingen på å skape norske varmblodshester i verdensklasse, og heller håpe på at kaldblodssporten alene skal gi norsk travsport en framtid. Vi vil ha begge raser, og varmblodsoppdrettet er dyrt! Forslaget som Veikle Balder har presentert for styret i DNT handler om å finansiere oppdretterpenger utland ved å hente inn 4,5 millioner fra varmblodsoppdretterne, mens de selv vil bidra med 500.000 kroner. Det verste er at sitsen i DNT-styret gir dette synet mye sympati. Det kommer fram i mandatet til arbeidsgruppen som skal lage et nytt forslag til oppdrettersatser. «Forslaget til modell skal ha som mål å utjevne den skjevheten det finnes mellom rasene i dag», er en av formuleringene i mandatet fra styret i DNT. Vi er med i arbeidsgruppen, og vi har gode argumenter til norsk travsports beste. Spørsmålet er om vi vinner gehør.

Vi vil samtidig ønske alle en fin avlssesong med friske føll og god drektighet!

Med vennlig hilsen Styret

TRAVAVL.NO

Avlsforedrag

PAUL F. SPEARS M.D.

"TRAVERAVL I USA OG EUROPA"

Vi måtte dessverre avlyse i fjor, men kan gledelig melde at Paul F. Spears kommer til Norge i forbindelse med Oslo Grand Prix-helgen 2019! Han vil holde avlsforedrag for Travavl.no på formiddagen lørdag den 8. juni kl. 10.30-12.00 i Hesteportens Hus på Bjerke Travbane. Foredraget er gratis for alle travinteresserte. Velkommen!

Paul F. Spears MD er opprinnelig lege av yrke, men jobber som president for Standardbred Horse Sales Co (Harrisburgauksjonen). Han er også visepresident på Hanover Shoe Farms hvor han mer eller mindre "vokste opp", og der sitter han også i komiteen som velger hingster til hoppene hvert år. Paul er eksepsjonelt innsatt og lidenskapelig opptatt av oppdrett og stammer, har holdt foredrag i en rekke land og sittet i mange paneler og komiteer og har hatt en egen avlsblogg. Paul driver sitt eget trav oppdrett under navnet Windsong Stables. Paul Spears og hans familie har oppdrettet fantastiske hester som Triple Crown-vinner **Windsong's Legacy**, **Rotation**, **Swan Image** 09,4a/\$628,952, **PJ Punjab** 10,7a/\$570,587, de svenske stjernene **Swept To Victory** 11,1a/kr 3,3 mill og **Bring Me Luck** 11,2a/kr. 2,4 mill, **Bax Of Life** 09,8a/\$604,417, **Baximum** \$599,504, **Bouncing Bax** \$444,980, **Magic Swan** \$450,047 og **Long Tom** \$410,513 som var en av de beste treåringene i USA i sin årgang og **Swan For All** 10,9a/ \$309,986 er far selveste Hannelore Hanover. Hanover Shoe Farms er forøvrig oppdretter av OGP-aktuelle **Perfect Spirit**.

RABATTHINGSTER FOR MEDLEMMER 2019

CANEPA HANOVER (US)

CECENA ÅS (S)

CODE BON (US)

ENS SNAPSHOT (US)

HARD CASH

JETSTILE

LIONEL

MICHAEL'S TURN (US)

M.T.KINGOFTHEHILL (S)

NU PAGADI (DE)

PAPAGAYO E.

QUITE EASY (US)

TIMOKO (FR)

UMOKO (FR)

Besøk vår webside www.travavl.no for informasjon og kontaktdetaljer for hingstene, samt hvordan bli medlem om du ikke allerede er det.
Husk at kontingent 2019 må være betalt for at rabatten blir gitt.

Nevele Pride vinner av Hambletonian 1968

NEVELE PRIDE

Giganten med det tøffe humøret

av Dean Hoffman

Jeg kommer aldri til å glemme den første gangen jeg så Nevele Pride.

Det var på Illinois State Fair sommeren 1967. Det var en varm august-dag med den typiske klamme og fuktige sommeren man venter seg i den amerikanske midt-vesten, og folk på messen lette etter et sted i skyggen og iskalde drikker.

Jeg var 17 år gammel og hadde tilbrakt juni og juli med å jobbe på Walnut Hall Farm i Kentucky, omtrent 150 km fra der mine foreldre bodde i Cincinnati, Ohio. Jeg hadde kjørt fra Ohio til Springfield, Illinois for å se på storløp før jeg skulle begynne på mitt første år på universitetet.

Jeg sto på siste bortre langside av travbanen da trener og kusk Stanley Dancer tok opp sitt vidunderbarn Nevele Pride etter å ha varmet opp en 1600-meter. Et ungt par gikk ut på banen. Fruen hadde på seg en nydelig kjole og mannen var ikledd dress, noe som gjorde de skilte seg tydelig ut fra resten av de besøkende på banen. De var fra New York og var to av eierne til Nevele Pride. "Å Stanley! Å Stanley!" ropte damen. "Hvis Nevele Pride slår verdensrekorden i år så har jeg blitt lovet en ny minkpels". Den store hestekaren responderte raskt og rolig, "Ikke noe å bekymre seg for, du skal nok få minkpelsen din."

På den tiden var 1.14,6 den raskeste tiden en 2-åring noen gang hadde travet. Rekorden var delt mellom Scott Frost og Noble Victory. Stanley Dancer hadde trent og kjørt Noble Victory også.

Nevele Pride klarte nesten å få kloa i verdensrekorden denne varme ettermiddagen i Illinois. Han vant det første heatet på 1.14,8 og det andre på 1.14,7. I begge løpene vant han med mange lengder men likevel under kraftig driving hele veien til mål. Nevele Pride hadde på enkelt vis slått sine konkurrenter, men Dancer var innstilt på å få tatt verdensrekorden også. Det var veldig veldig nært. "Belønningen" til hesten var at han ble syk etter de to heatene og måtte strykes fra sin neste start i Chicago.

To uker etter løpet i Springfield var Nevele Pride tilbake for fullt, og satte ny verdensrekord for 2-årige travere på 1.13,8.

Mitt første møte med Nevele Pride fortalte meg raskt at han var en jernhest som taklet brutale løp, og så kom tilbake for mer av det samme. Og dette gjorde han i hele sin karriere. Jeg så han gå løp mange ganger etter det og han imponerte meg stort med sin vilje til å ta seg helt ut gang på gang på gang, uke etter uke.

Tidlig i 1969 holdt hans trener og kusk Dancer en tale foran hestefolk på en bankett i Indiana. Dancer fortalte dem at han ville ta med Nevele Pride til Indiana State Fair syv måneder senere og slå den absolutte verdensrekorden som Greyhound hadde satt 31 år tidligere. Denne lød på 1.11,6. Dancer var til og med modig nok til å spå tiden. Han trodde Nevele Pride skulle klare å trave en engelsk mil på 1.11,2. Hva slags trener tør å spå hvor raskt hesten hans vil trave syv måneder på forhånd? Nevele Pride kom tilbake til Indiana syv måneder senere og slo Greyhound sin verdensrekord fra 1938 ved å trave 1.11,3!

Nevele Pride var en helt utrolig hest på banen. Han vant 57 av 67 løp og ble kåret til "Årets Hest" i Nord-Amerika hvert eneste år han startet.

Etter at han slo Greyhound sin verdensrekord ble det kunngjort at Nevele Pride hadde blitt syndikert i 50 deler til \$60,000 per del, noe som gjorde at hans totale verdi ble satt til \$3 millioner i 1969! Det var en utrolig pris, men Nevele Pride var en utrolig hest. Syndikatprisen hans var 50% høyere enn de \$2 millionene som ble betalt for paceren Bret Hanover, vinner av 62 løp på 68 starter og - som Nevele Pride - også ble kåret til "Årets Hest" hvert år han startet (1964, 1965 og 1966).

Nevele Pride skulle starte sin avlskarriere på Stoner Creek Stud i Paris, Kentucky, like nordøst for Lexington. Stoner Creek var grunnlagt av leiebil-kongen John D. Hertz som et fullblodsstutteri, og Hertz hadde sin Triple Crown-vinner fra 1943, Count Fleet, stående i avl her. Etter at Hertz døde ble Stoner Creek kjøpt av business-partnerne Normal S. Woolworth og David R. Johnson, to unge og glade entusiaster innenfor amerikanske trav. Da de kjøpte Stoner Creek var de enige om å beholde Count Fleet, da 24 år gammel, og de beholdt også den gamle stuttersjefen Charles Kenney.

Kenney tilbrakte sin karriere i fullblodssporten og dette hadde naturlig nok formet måten han tenkte på. Han så ofte på travfolk med litt fordommer, og han likte spesielt dårlig bruken av kunstig sædoverføring. Dette var forbudt i fullblodsavlen men var mye brukt i avlen av travere og pacere i Nord-Amerika. Noen hingster som bl.a. pacerne Gene Abbe og Tar Heel hadde sprangrulle på mer enn 125 hopper per sesong i USA,

hjulpet av kunstig sædoverføring. Kenney var smart nok til å innse de grunnleggende prinsippene om tilgang og etterspørsel: Hvis en selger oversvømmer markedet med sitt produkt vil prisene bli lavere enn hvis det er færre produkter tilgjengelig for kjøperne.

Det var på denne måten fullblodsavlen drev. Hingstene bedekte kun med naturligbedekning, og mange av de beste hingstene hadde kanskje 30-35 avkom hver år. Men hvis hingsten ble god og avkommene hans gjorde det bra på banen, ville disse avkommene bli ekstremt verdifulle.

Kenney foreslo at dette prinsippet også skulle brukes når Nevele Pride ble syndikert. Han var jo faktisk den største traveren i moderne tid og travsporten var høyt oppe. Logikken sa at prisene for Nevele Pride sine avkom ville bli astronomiske. Hver av de 50 andelene i Nevele Pride ga eierne rett til å bedekke en hoppe med han per år. Hvis hun ikke ble drektig var det rett og slett et tapt år. I tillegg til de 50 andelene som ble solgt, fikk Stoner Creek 6 andeler for å være hingsteholder og å markedsføre Nevele Pride. Siden Nevele Pride allerede hadde rykte på seg om å være en av de mest onskapsfulle hestene i nord-amerikansk travhistorie, så ville det ikke være den enkleste oppgave å være hingsteholder for han. Så Nevele Pride startet sin avlskarriere med en sprangrulle på 56 hopper. En 57. bedekning ble senere lagt til som inntekt til Harness Racing Museum i Goshen, New York. (Den ble solgt til en oppdretter, og dersom hoppa fikk et levende føll, donerte syndikatet \$10,000 til museet.)

Ironisk nok bedekte Nevele Pride hopper først i 1970 mens det foregikk en endring i hesteveddeløp i USA. Hestesporten, både galopp og travsport/pacere, hadde supre år etter 2. verdenskrig og fortsatte de neste 25 årene. Hesteveddeløp var blant de tre mest populære sportene i USA sammen med boksing og baseball. Men alt dette skulle snart forandre seg når New York City begynte med veddemål utenfor banene. Tradisjonelt måtte personen gå til banen for å spille på hest, betale for parkering, betale inngangspenger, kjøpe program, og så kunne du spille på hest og betale for overpriset mat og drikke.

En ting stuttersjefen på Stoner Creek, Charles Kenney, oppdaget når han sjekket Nevele Pride sin sæd

under mikroskopet var at det ikke var særlig aktivitet der. Det virket som om sæden til Nevele Pride hadde veldig få bevegelige sædceller.

I slutten av 1972 ble jeg rekruttert av Woolworth og Johnson til å komme til Stoner Creek for å jobbe som assisterende stuttersjef for Kenney. Han begynte å bli gammel og kjente på noen helseproblemer, og det så ut som jeg ville ta over jobben hans på sikt. Denne planen hørtes bra ut i teorien, men jeg tror at hver gang Charlie Kenney så meg, så han meg som en trussel. Jeg var den unge mannen som kom for å erstatte han. Vi hadde likevel et godt, men ikke tett arbeidsforhold. Jeg husker godt han så på sæden til Nevele Pride under mikroskopet og sa: "Denne hingsten kan umulig få noen hopper drektige.". Men likevel, når hoppene ble sjekket, så ble faktisk noen drektige.

Nevele Pride var en treg og ofte uinteressert avlsingst. Jeg husker den første hoppa han bedekte i 1973-sesongen. Han hadde ikke bedekt noen hopper på seks måneder, og den heldige damen var en liten unghoppe med fancy stamtavle. Hun var brunstig og Nevele Pride ble leid inn til bedekning. Han kikket på hoppa, kikket på noen fugler som fløy rundt, han kikket på hoppa. Men han gjorde ikke annet enn å se. Han viste ingen interesse for å bedekke henne. Assistentene prøvde å hjelpe han på rett vei. Nevele Pride var rett og slett ikke interessert. Etter kanskje en halvtime fikk assistentene beskjed om at de kunnet ta med seg hoppa, og prøve igjen en annen gang.

En annen ting som skjedde sent i 1972 var mye viktigere enn min ankomst til Stoner Creek. Det var pensjonering av to unge trav-champions. De het Speedy Crown og Super Bowl. De hadde vunnet sine Hambletonian-finaler. Speedy Crown reiste til Lana Lobell Farm i Hanover og Super Bowl til Hanover Shoe Farms like ved. En viktig faktor var at både Lana Lobell og Hanover hadde større og bedre kvalitet flokk avlshopper enn hva Stoner Creek hadde. Enda viktigere var det faktum at det var ikke satt noen restiksjoner på størrelsen av sprangrullen for verken Speedy Crown eller Super Bowl.

Da jeg først jobbet på Stoner Creek visste vi selvsagt ikke om Nevele Pride, Speedy Crown eller Super Bowl ville bli framgangsrike avlshingster. Men hver morgen kjørte jeg i mørket sammen med en av sjefene på stutieriet for å sjekke åringer som sto oppstallet om natten. Han var formann på gården og vår jobb var rett og slett å sørge for at åringene hadde det bra. Jeg husker jeg åpnet opp en boksdør en tidlig morgen i 1973 og så på en flott, robust unghingst med en stor og deformert nese. Det var nesten morsomt.. (for meg... sannsynligvis ikke for hesten). Jeg husker ikke helt hva som hadde skjedd med hesten nå et halvt århundre senere, men jeg husker hvor flott åringen var. Han het Bonefish. Han er olderfars far til den franske championtraver Ready Cash. Bonefish var fra Nevele Pride sin andre årgang, og kanskje den hovne nese var en fordel for han ettersom han vant Hambletonian med en neselengde i 1975. Han startet aldri igjen etter det. Bonefish var en av flere stjerner fra tidlige årganger til Nevele Pride. Reklamehesten i hans første årgang var Nevele Diamond som vant et heat av Hambletonian i 1974. To andre i den neste årgangen var Pershing og Zoot Suit, men de hadde sin største suksess etter de ble eksportert til Sverige. Samtidig kom det horder av avkom etter Speedy Crown og Super Bowl til travbanene. Speedy Crown sin første årgang var ansett som en skuffelse, men fra hans andre kom stjerneskuddet Speedy Somolli som vant Hambletonian på ny løpsrekord. Og stjernene etter Speedy Crown bare fortsatte å komme. Super Bowl konkurrerte med Speedy Crown både i kvalitet og kvantitet. Året etter at Speedy Somolli vant Hambletonian, vant Super Bowl-sønnen Legend Hanover. Innen 1980 hadde Nevele Pride, Speedy Crown og Super Bowl alle bevist seg som eksepsjonelle avlshingster, men Nevele Pride tapte konkurransen om tallene. Fra 1979-1983 hadde Nevele Pride 243 registrerte føll, mens Super Bowl hadde 492 føll og Speedy Crown hadde 713 avkom.

NEVELE PRIDE VAR EN FANTASTISK LØPSHEST MED EN TØFFHET MAN SJELDEN SER MAKEN TIL. DESSVERRE TAPTE HAN KAPPLØPET OM TALLENE MOT SPEEDY CROWN OG SUPER BOWL I AVLEN.

På denne tiden ble det også tydelig at Sire Stakes var meget viktig. Speedy Crown og Super Bowl sto begge i Pennsylvania som hadde et voksende Sire Stakes-program som var begrenset til avkom av hingster som sto i avlstjeneste staten. I kontrast til dette sto Nevele Pride i Kentucky som hadde et svakt og begrenset program for Sire Stakes.

Nevele Pride fortsatte å produsere topptravere som Panty Raid (søster til Bonefish), Snack Bar, Messerschmidt, Tarport Frenzy, Flying Irishman og Meadow Roland. Men mange av disse lyktes best etter de ble eksportert til Europa. Amerikanske oppdrettere var stort sett ikke klar over hvor populær Nevele Pride var i Skandinavia. Til syvende og sist ble Nevele Pride slått ut av antallet avkom. Han har 815 føll registrert i USTA, mot Speedy Crown sine enorme 2207 og Super Bowl 2283 avkom.

Nevele Pride døde tidlig i 1993. Han var en champion hvis storhet ble bleket litt med tiden, men enhver som noen gang så han gå travløp vil nok aldri kunne glemme denne fantastiske hesten.

NEVELE PRIDE

TRAVAVL.NO

HOPPE- DIVISJONEN V75

Vinnere og løp meeting 1/2019:

Kval 1: Jarlsberg 12. januar.

Katie Mae

1.15,5a/2100m.

e. Zola Boko - Global Heart

Eier: Stein Ivar Kløven

Oppdretter: Stein Ivar Kløven

Kval 2: Leangen 26. januar

Daddy's Angel (s)

1.17,4a/2140m

e. Minor Supernover - Credit's Star

Eier: Torkil Steinshaug

Kval 3: Forus 9. februar

Glennis Attack (de)

1.17,3/2060m

e. Offshore Dream - P'Bird Mon Amie

Eier: Stall Happy Hours

Kval 4: Sørlandet 9. mars

Rebella Matters

1.15,2a/2140m

e. Explosive Matter - Mystical News

Eier: Stall T.R.E. Rebell

Oppdretter: Stall Rebellion

Kval 5: Drammen 16. mars

Revenge

1.16,1a/1700m

e. Revenue - Peacekeeper

Eier: Maja Kanstad

Oppdretter: Kai F Olsen & Audun S Pettersen

Kval 6: Biri 30. mars

Princess Corner (de)

1.15,1a/2100m

e. Sam Bourbon - Indira Corner

Eier: Team Toten Trotters

Kval 7: Bjerke 6. april

Prapai R.

1.15,2/2160m

e. Orlando Vici - Komplimang

Eier og oppdretter: Morten Alvarez

& Eva Elisabeth Flatin

Finale: Bjerke 11. mai

Prapai R.

1.13,0/2100m

e. Orlando Vici - Komplimang

Eier og oppdretter: Morten

Alvarez & Eva Elisabeth Flatin

Meeting 2/2019:

Kval 1: Bjerke 5. juni

Kval 2: Forus 15. juni

Kval 3: Momarken 29. juni

Kval 4 Bjerke 10. juli

Kval 5: Bergen 17. august

Kval 6: Bjerke 22. august

Finale på Bjerke 7. september

Suksessen «Made in Norway» er i fare

Sterke krefter vil avslutte satsingen på «Made in Norway», og heller styrke kaldblodssavlen. Vi tror det er en dårlig strategi for norsk travsport.

Når vi i Travavl.no snakker med folk på travbanen, og andre interesserte, er de stolte over at norske «Made in Norway»-hester vinner store løp med internasjonal konkurranse. De er stolte over bane- og norgesrekorder, og over å se nye, flotte norskfødte unghester i banen.

Når vi snakker med oppdretterkolleger forteller de oss at det er tøft, både økonomisk og med bekymringene de har for dyrene som de passer dag og natt, spesielt nå når det er føllinger på gang. Men de gir seg ikke, fordi de ser at det mulig å nå helt til topps. Når vi snakker med kaldblodsfolk på grasrota blir de lei seg når de hører at satsingen på «Made in Norway» ligger an til å bli svekket. Også de blir stolte over norske seire, norske pallplasser i Prix d'Amerique, VM-gull og sølv, og over innslag med trav på Sportsrevyen. Prestasjoner i verdensklasse øker interessen for travsporten generelt, og er bra for alle i sporten, hører vi. Mange av oss som driver varmbloodsavl, har også kaldblodshester. Dette gjør at vi kjenner utgiftene, markedet og konkurransesituasjonen fullt ut for begge raser. Dette gjelder også for oss i styret i varmbloodsorganisasjonen Travavl.no.

Tom Eriks fortvilte bønn

Vi husker alle Tom Erik Solbergs fortvilte svar i intervjuet etter at svenskene for drøyt 10 år siden vant alt i et Unionstrav.

– *“Jeg er lei av å være i veien for de andre i banen”,* sa Tom Erik.

Det ble en vekker for hele sporten, og alle skjønte at noe måtte gjøres for å lage bedre norske varmbloodshester.

Som leder i Travavl.no og oppdretter i liten skala, har jeg hatt gleden over å være med på hele denne reisen. Først som medlem i Avlskomiteen i DNT, i arbeid med strategiplaner og som medlem av flere utvalg. Som varamedlem til DNT-styret var jeg også med på vedtaket i Stavanger i juni 2009 der varmbloodspakka ble banket. DNT-styret den gang ble ledet av den vidsynte kaldblodsmannen Nils Dagestad. Framgangen til norske varmbloodshester var allerede på gang, og ble ytterligere styrket gjennom disse bedre rammebetingelsene. Satsingen ble finansiert av ubrukte oppdretterpenger som utenlandskfødte hester genererte, men ikke fikk utbetalt siden oppdretterpenger er et nasjonalt ansvar. Aldri før har vi sett synergien mellom godt politisk håndverk og topp praktisk, faglig arbeid være mer vellykket. Ambisjonene ble løftet, kunnskapene delt og seminarer avholdt. Oppdretterne har brukt den bedre økonomien til å investere i bedre avlsmateriell, og gode hingster er brukt. Resultatene har kommet. «Made in Norway» har levert igjen og igjen, tross utfordringer og etter hvert sterke motkrefter. Vi har sett Knut Weum og Svein Morten Buer med stolte blikk og brede smil etter triumfer i Paris.

Både kald- og varmbloods mangler 70 føll

DNT, som også er oppdretternes organisasjon, har en strategiplan som løper til 2020, Trav 2020. Antall fødte føll er en bra måte å ta temperaturen på oppdretternes tro på framtiden. I forhold til fødte føll i 2018 er det nedfelte målet i Trav 2020 at tallet på både varm- og kaldblodsføll skal øke med 70 føll fra 2018 til 2020. Det er altså en slags balanse mellom rasene, til tross for at det ble født 650 kaldblodsføll i 2018, mot bare 551 varmbloodsføll samme år. Føllene neste år kommer etter bedekninger i 2019.

Hvilke signaler er det som skal få varmbloodsoppdretterne til å bedekke mer enn 100 ekstra hopper i år for å lage disse 70 føllene?

Disse nevnte motkreftene til varmbloodssatsingen målbæres dessverre av folk i styret i Veikle Balder, med leder Fredrik Eng i spissen. De har et stykke på vei fått med seg DNT-leder Knut Weum. Fredrik Eng sier rett ut at han beklager at satsingen på varmbloodshestene ble gjort. I TGN brukte han nylig et ord som «bisarr» om hvor dårlig kaldblodsrasen har det. Nestlederen hans, og ett av styremedlemmene, sitter på taburetter i Avlskomiteen som nå skal komme opp med forslag til nye rammebetingelser. Der er også Eng og undertegnede invitert med, sammen med Tron Gravdal.

DNT har ansvar begge veier

Når en så vellykket satsing som «Made in Norway» av noen ønskes avsluttet, så er det selvsagt en krevende, politisk øvelse for DNT. Knut Weum bruker gjerne anledninger til å snakke fram vårt ansvar for den særnorske kaldblodsrasen. Han snakker om at han leter etter penger til et avlsfond for kaldblodshesten, og han står bak styrevedtaket der mandatet til denne arbeidsgruppen som skal se på nye regler for oppdretterpengene. En viktig premiss er at det er «et mål at skjevheten mellom rasene skal utjevnes». Denne skjevheten handler etter det gamle DNT-styrets mening om at dyktige varmbloodshester henter ut mer oppdretterpenger enn kaldblodshestene.

Sagt på en annen måte er det viktigere at kaldblods- og varmbloodshestene får like mye oppdretterpenger i Norge, enn at vi skal fortsette å satse på varmbloodshestene. Kuttet til de norske varmbloodsoppdretterne, som vil frata oss muligheten til å satse videre i den internasjonale konkurransen, er i betydelig grad tenkt brukt på oppdretterpenger til kaldblodshester som starter i Sverige.

Vil kutte 4,5 millioner fra varmbloods

Veikle Balder sier det rett ut i sitt forslag: 12 prosent av premiematrisen til kald- og varmbloodshestene i Norge, resten skal til 12 prosent for utenlandsstartene. Konsekvensene utregnet på grunnlag av 2018-tall viser da at norske kaldblodsoppdrettere ville bidratt med 0,5 million, og varmbloodsoppdretterne med 4,5 millioner for å styrke oppdretterpenger utland i Veikle Balders forslag.

Norskfødte Looking Superb fra den fantastiske 2013-årgangen har herjet i storløpene i Frankrike i år, og viser hva "Made In Norway"-satsingen betyr for norsk travsport.

Når vi vet at eksempelvis for 2016-årgangen kostet føllavgifter for alle kaldblodshestene 11 millioner, og varmblodshingstene som ble brukt kostet 22 millioner, så sier det seg selv at et sånt radikalt forslag vil få store konsekvenser. Det er grenser for hvor store tap norske varmbloodsopptretere kan risikere. Løpshestene i begge raser tjente nesten på krona det samme i 2018. I tillegg kommer virkningen av signalene om at vår helhjertede satsing på «Made in Norway» ikke lenger er ønsket.

Knut Weum snakket på generalforsamlingen varmt om å importere løpshester. Han tillot i 2018 også at det ble kjørt 38 færre V75-løp for norskfødte varmbloodshester enn det Sportsplanen for 2017-2022 garanterer. Dette på tross av gode innmeldinger til Grunn- og Bronsedisjonen. Kombinert med styrets bestilte kutt i oppdrettersatsene er dette tydelige signaler på en retning som slett ikke harmonerer med vedtatt strategiplan. Der slås det fast at vi fortsatt skal satse på å hevde oss internasjonalt.

Travavl.no: - Fordel byrdene

Travavl.no's forslag til å finne oppdretterpenger til utlandsstartene tar vare på satsingen på «Made in Norway». Forslaget balanserer og fordeler ulempene på alle. Når byrdene fordeles på alle blir det ikke så tungt for den enkelte. Forslaget gir oppdrettere av alle hester som starter i utlandet en nødvendig bonus for sitt arbeid. Også vårt forslag vil gi kaldblodsoptreterne mest penger, siden kaldblodshestene henter mest premier i utlandet.

Forskjellen på forslagene er at det i vårt forslag skjer innenfor rimelighetens grenser. Det er der vi trenger å være. Folk på grasrota, som vi snakker med, mener at det ikke er klokt å satse på bare kaldblodshesten i Norge. Vi trenger to raser som hevder seg i konkurransen de møter, både den skandinaviske konkurransen for kaldblodshestene, og den internasjonale konkurransen for varmbloodshestene. I dag biter begge raser godt fra seg.

Kaldblods har nytte av gode varmbloods

Et gammelt, godt ordtak sier: «If it ain't broke – don't fix it». En norsk travsport med mest kaldblodshester, og noen varmbloodshester av laber kvalitet, er ikke bærekraftig for å opprettholde hverken interessen for travet, viljen til hesteeierskap, rekrutteringen eller for spillet. DNT ivaretar derfor kaldblodshesten best hvis de også fortsatt sørger for et fortsatt sterkt varmbloodsoptrett. Vi som elsker hele travsporten ber DNT-styret vise seg ansvarlige når de politiske virkemidlene skal fastsettes. Sørg for at dere bidrar til å nå strategiske mål.

For styret i Travavl.no
Per Erik Hagen
leder

MADE IN NORWAY

HVEM ER TRAVAVL.NO og hva gjør vi?

Travavl.no er en samarbeidende organisasjon til Det Norske Travelskap og er dermed inne i møter der samarbeidende organisasjoner inviteres, bl.a. Generalforsamling med mulighet for å levere innstillinger. Vi jobber mye i kulissene og ønsker å tale oppdretternes sak og beskytte deres vilkår i viktige emner som utskrivning av løp til norskfødte hester, oppdretterpenger i Norge og i utlandet, like premier for hopper og hingster i klasseløp og tiltak for å gjøre vilkår for norskfødte og for hopper best mulige.

Andre viktige saker er tiltak for å fremme oppdrett, få flere eiere til sporten, innspill til DNT angående auksjonen sett fra oppdretternes ståsted m.m.. Alle medlemmene i styret er selv oppdrettere. Norsk oppdrett har aldri hatt større bredde og så mange internasjonale toppprestasjoner som de siste få årene, det beviser at det nytter å påvirke politikk og lage konkurransedyktige hester også her i landet. Vi har per dd 185 aktive medlemmer og nye tilkommer daglig.

Vi har fått en ny gruppe på Facebook som har fått navnet **Travavl Medlemmer**. Den er ment som et diskusjonsforum og kommunikasjon mellom medlemmer og mellom medlemmer og styret i Travavl.no. Vi håper så mange som mulig melder seg inn! Gå til Facebook og søk på "travavl medlemmer" og meld deg inn!

DEAN HOFFMAN

Vår artikkelforfatter i dette nummeret, Dean Hoffman, er en velrenommert amerikansk journalist og skribent som har en omfattende bakgrunn i travsporten. Han startet som ung på stutier i Kentucky, trenerstall parallelt med videregående og universitet. Han har jobbet i PR og reklamebransjen før han ble redaktør for det amerikanske travtidsskriftet Hoof Beats Magazine, der han jobbet i 25 år. Han har blitt hedret med å skrives inn i Harness Racing Hall of Fame's Communicator's Corner og Harness Tracks of America's Stanley F. Bergstein Messenger Award for sine litterære bidrag. Han var president i American Horse Publications og satt i styret i 15 år. Dean Hoffman har også skrevet fem bøker relatert til travsporten; Hambletonian, American's Greatest Trotting Classic, Hanover Shoe Farms, Castleton Farm og Yankeelands Farm. Han jobber nå som professor på University of Arizona, på college of agriculture & Life Sciences.

TRAVAVL.NO

STYRET 2019

I styret 2019 sitter Per Erik Hagen (leder), Hanne E Lynne (nestleder), Ann-Berit Sagedal, Mona Gåsbakk, Tom Andersen, Lisbeth Hansen (vara) og Nadja Jensen (vara).

Følg oss på vår webside www.travavl.no og på Facebook www.facebook.com/Travavl.no der vi poster nyheter, politikk, informasjon om arrangementer, aktiviteter og Årsmøte.

www.travavl.no , info@travavl.no